

بررسی میزان سرب در آبشخورهای دام مراتع شهرستان نائین

محمد جواهری، محسن راستی اردکانی، احمد رضا رنجبری، احمد خاکساری

در آبهای با منشأ طبیعی معمولاً سرب یافت نمی شود. حداکثر سطح سمی قابل تحمل سرب در آب آشامیدنی برای دام 0.1 mg/L در نظر گرفته می شود. مسمومیت مزمن دام با سرب باعث کم خونی، فلجی، سقط جنین و گاهی مرگ دام شده و شدیداً عملکرد دام را تحت تاثیر قرار میدهد.

بعلت همجوار بودن بعضی از آبشخورهای دام با معادن سرب منطقه انارک از توابع شهرستان نائین و گزارشات دال بر وجود برخی بیماریها در دامهای این منطقه، این مطالعه انجام گرفت.

برای بررسی سطوح سرب در این آبشخورها نمونه های آب ۱۷ منبع مختلف، در اوایل خرداد ماه ۱۳۸۴ جمع آوری و با استفاده از روش جذب اتمی میزان سرب نمونه ها تعیین گردید.

نتایج این بررسی بطور کلی نشان داد که میزان سرب نمونه های آب از حداقل 0.005 ppm تا حداکثر 0.11 ppm متغیر بوده و بطور معنی داری زیر حداکثر تحمل دام به سرب می باشد (0.1 ppm و $P >$ ولی در دو مورد قنات و چشمه که هر دو در مجاورت یکدیگر هستند، میزان سرب به ترتیب 0.12 و 0.11 ppm تعیین گردید که گرچه بالاتر از حدود مجاز برای مصرف انسانی است) حد مجاز سرب برای مصرف انسانی حداکثر 0.1 ppm ولی برای مصرف دام مشکلی ایجاد نمی نماید.

کلمات کلیدی:

سرب، آبشخور، انارک، نائین، گوسفند